ایران

• یکشنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۴
• ۱۳ ذیقعده ۱۴۴۶
• ۱۱ می ۲۰۲۵
• سال سی‌ویکم
• شماره ۸۷۳۶
• ۱۶ صفحه
• قیمت در سراسر کشور: ۱۰۰۰۰ تومان

Iran Newspaper
ISSN1027-1449
Keytitle: IRAN (Tehran)
irannewspaper.ir

فریده شجاعی، نایب‌رئیس بانوان فدراسیون فوتبال در گفت‌وگوی اختصاصی با «ایران»:

نگاه من رنگی نیست قرمز را هم دوست دارم

۱۲

عکس: رضا معطریان / ایران

«ایران» الزامات جلب همکاری مردم با طرح تابستانه دولت را بررسی می‌کند

مسیر همراهی با «پویش ۲۵ درجه»

سعید معیدفر، جامعه‌شناس:
موفقیت پویش سهل و ممتنع است

مصطفی پوردهقان اردکان، عضو کمیسیون صنایع مجلس:
مقدمات موفقیت «پویش ۲۵ درجه» چیست؟

مصطفی نخعی، عضو کمیسیون انرژی مجلس:
«پویش ۲۵ درجه» می‌تواند یک راه حل مؤثر باشد

حسین نورانی‌نژاد، قائم مقام حزب اتحاد ملت:
اعتمادسازی و شفافیت پیش‌زمینه اجرای سیاست‌هاست

روح‌الله ساعی، جامعه شناس:
این پویش رفته رفته به یک هنجار اجتماعی تبدیل می‌شود

گروه اجتماعی «ایران» نقش پویش‌های جمعی بر تقویت حس همدلی و تعلق به یکدیگر را بررسی کرد

۳ ۱۴

رهبر فرزانه انقلاب در دیدار هزاران نفر از کارگران سراسر کشور:

مصرف کالای ایرانی به فرهنگ تبدیل شود

عکس: Leader.ir

۲

عراقچی روز گذشته در آستانه مذاکرات مسقط به عربستان و قطر سفر کرد

تقویت پشتوانه منطقه‌ای مذاکرات هسته‌ای

۴

یک سامانه انتقال آب دیگر تا پایان خرداد ماه به پایتخت می‌رسد

سد طالقان تسکین کم‌آبی تهران

۹

پورقناد در گفت‌وگو با «ایران» از آثار به دست آمده رضا وهدانی نوازنده پیشکسوت تار می‌گوید

انتشار یادگارهای استاد

۱۵

چرا رفتار معامله‌گران در بازار سرمایه تغییر کرد؟

اثر ناترازی‌ها بر شاخص بورس

۶

پس از چند روز درگیری نظامی انجام شد

آتش‌بس شکننده هند و پاکستان

۵

یادداشت

ایران و زنان

علی ربیعی
دستیار اجتماعی رئیس جمهور

یکی از چالش‌های بنیادین در ایران پیرامون حضور و مشارکت زنان در همه عرصه‌ها، به فقدان یک نظریه مشخص و منسجم درباره جایگاه زنان در جامعه به صدسال اخیر برمی‌گردد. در حقیقت، ایران در مواجهه با نقش زنان دچار قطبی‌سازی شده است که مانع از تحقق نگاه جامع و دقیق به مسأله حضور آنان در عرصه‌های سیاسی و اجتماعی است. این شرایط باعث شده است تا زنان در یک دوره تاریخی (به صورت تحمیلی) به‌عنوان ابزار تغییرات فرهنگی معرفی شوند و در دوره‌ای دیگر در سطوح مختلف جامعه، مورد حذف و پنهان‌سازی قرار گیرند. در دوران پهلوی، زنان به طور اجباری، به‌عنوان نماد تحولات و تغییرات فرهنگی به تصویر کشیده شدند. اما این نگاه بیشتر بر مبنای استفاده ابزاری از زنان و نه یک رویکرد مشخص توسعه‌ای بنا شده بود.

بر این اساس تصویری که ساخته شد، غیرواقعی و سطحی بود و به جای تمرکز بر حقوق واقعی و مشارکت مؤثر زنان، بیشتر به تبلیغات و زیباسازی تحولات اجتماعی پرداخته شد. سطحی‌نگری نسبت به توسعه و پیشرفت باعث شد شبیه شدن مظاهر اجتماعی و فرهنگی به کشورهای توسعه‌یافته ملاک قرار گیرد. در این دوران زنان به نوعی مدار تحولات تعریف می‌شدند. اما در حقیقت این امر از عمق مطالبات و نیازهای آنان فاصله زیادی داشت.

پس از انقلاب اسلامی و با گذشتن از دهه پنجاه بویژه سال‌های پایانی این دهه که زنان در کانون تحولات سیاسی و اجتماعی قرار داشتند؛ به دلیل نبود اجماع و نبود توافق بر سر تعریف جایگاه زنان، با نوعی افراط در پنهان‌سازی و حذف زنان از عرصه‌های عمومی مواجه شدیم.

در یک جدال نظری و تسلط و هژمونی یافتن برخی مشرب‌های فکری به‌رغم ظرفیت بزرگ دینی و دیدگاه‌های روشن و راهگشایی‌هایی که وجود داشت، نادیده‌انگاری به حدی رسید که بر اساس دیدگاهی خاص در برخی از استان‌ها شنیده می‌شد که نباید تصویر و حتی نام زنان برسنگ مزار آنان نوشته شود. در این روند نه تنها حضور زنان در عرصه‌های مختلف محدود شد، بلکه در ساختار اجتماعی هم به شکلی فراموش شده و غیررسمی درآمدند. با گذر از این دهه‌ها به تدریج رویکردهای میانه‌روتری در مواجهه با زنان پدیدار شد، اما هنوز یک نظریه بومی و معتبر مبتنی بر واقعیت‌های اجتماعی، فرهنگی و تحولات در حوزه بانوان، پیرامون جایگاه زنان شکل نگرفته است. نظریه‌ای که بتواند بطور مشخص، جایگاه و نقش زنان در سیاست و قدرت در کنشگری‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را با توجه به فرهنگ و واقعیت‌های اجتماعی ایران تعریف کند.

من بر اساس تبیین برخی شواهد علمی و عینی معتقدم بدون تردید تحولات آینده ایران در همه عرصه‌ها، زن‌پایه خواهد بود.

با این وصف روندهای دهه‌های اخیر مسأله را پیچیده‌تر نیز کرده است. شواهد نشان می‌دهد همزمان با تغییرات فرهنگی و سرعت تحولات ارزشی و نگرشی در جامعه و فقدان یک نظریه مبتنی بر تمامی واقعیات اجتماعی و مشترک درباره جایگاه زنان در مقابل سیاست‌های غیرواقعی، دوقطبی‌هایی را پدید آورده و تشدید خواهد کرد.

افزایش کمی جمعیت زنان و نیز تغییرات کیفی از قبیل پیشی گرفتن میزان تحصیلات آنان از مردان، بدست آوردن مشاغل تخصصی بیش از گذشته، در کنار تغییرات ارزشی نسل‌های جدید (به طوری که پسران و دختران با عبور از ارزش‌های بقا دارای ارزش‌های ابراز وجود شده‌اند و در دختران شدت بیشتری دارد)، کانون اصلی ارزش‌های ابراز وجود مبتنی بر ارزش‌های حق انتخاب شکستن مرجعیت، اقتدار و مواردی شبیه به این است؛ این تغییرات ارزشی به همراه تغییرات جمعیتی، عامل اصلی ایجاد تعارض بین ارزش‌های جاری و رسمی شده و در پدیده‌هایی مثل پوشش اجباری چالش و تعارض‌آفرین شده است. در نتیجه یک خوانش در برخی تفکرات تصمیم‌گیر شکل گرفته است که زنان به‌عنوان عاملین بی‌ثبات‌سازی جامعه و تهدیدی برای نظم اجتماعی معرفی می‌شوند. این روند سبب به حاشیه راندن جایگاه و نقش واقعی زنان شده و بسیاری از مطالبات آنان نادیده گرفته می‌شود.

بدون روتوش

فردای جنگ غزه و بحران آموزش

محمدمحسن فایضی
کارشناس مسائل فلسطین

اگر کمی به زندگی یک فلسطینی نزدیک شوید، خیلی بعید است که در همان دقایق اول متوجه نشوید که درس و دانشگاه جزو یکی از مهم‌ترین مسأله‌هایشان است. اهمیت باسوادی، تحصیل و حتی ادامه تحصیل در مقطع دانشگاهی بسیار برای فلسطینی‌ها مهم است. شاید بتوان این گونه گفت «تحصیل» در کنار مسکن و بهداشت یکی از چالش‌های جدی حماس یا هر بازیگری که مدیریت نوار غزه پس از جنگ را برعهده دارد، در تأمین و ایجاد احساس «رضایت از زندگی» در غزه پس از جنگ است.

یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های رضایت زندگی در فلسطین، تحصیل و درس است. جامعه فلسطینی و بالاخص نوار غزه بسیار به تحصیل اهمیت می‌دهد و آن را ثروتی می‌دانند که در زندگی پرفراز و نشیب دهه‌های اخیر خود همواره با خود همراه داشته و از آن مراقبت کرده‌اند. در لابه‌لای جنگ، تعدد خبرهای آموزش مجازی، راه‌اندازی کلاس‌ها در چادرها و... همگی نشان می‌دهد که درس چقدر برای فلسطینی‌ها مهم است. این مراقبت تأثیر خود در رفتار سازمان‌های جهانی در غزه را هم داشته است. به طور مثال تأثیر این اهمیت به درس و آموزش را می‌توان در تعداد بالای تحصیل مجازی اسرای فلسطینی در زندان‌ها و تن دادن رژیم به ایجاد شرایط برای تحقق آن دید.

گفتنی است نوار غزه کمترین نرخ بیسوادی و بیشترین نسبت تحصیلات عالی به جمعیت در منطقه و جهان را داراست.

اکنون نرخ بی سوادی در غزه کمتر از ۲/۵ درصد است و این برای زنان هم به ۲/۱ درصد کاهش می‌یابد. یکی از ساختارهای تأثیرگذار بر آموزش در غزه، مدارس آنروا سازمان ملل است.

حماس با زیرکی تمام در ۱۰ سال گذشته ضمن کنترل نگاه فرهنگی و مسیر سیاست‌گذاری این سازمان جهانی که ذیل سازمان ملل است، بخشی از نیازهای فرهنگی، آموزشی و جبران نیازهای کودکان و... را تأمین کرده است.

اما آنروا پس از ۷ اکتبر به واسطه اقدامات رژیم علیه این نهاد و اتهامات به این سازمان بعید است به وضعیت گذشته برگردد. وضعیت آنروا بسیار برای آینده اقتصاد غزه حیاتی و تهدید بالقوه است.

این مسأله هم باید رصد شود و برای آن جایگزینی تعبیر شود. اما جدا از شرایط، نیاز سخت‌افزاری تحصیل یعنی مدارس و کلاس‌ها با چالش بسیار جدی‌تری روبه‌روست. طبق گزارش خوشه جهانی آموزش که توسط یونیسف و سازمان نجات کودکان به طور مشترک رهبری می‌شود، تا ۸ آوریل (یک ماه پیش)، بیش از ۶۵۸ هزار دانش‌آموز غزاوی به آموزش دسترسی نداشتند و ۸۸.۵ درصد از کل مدارس (۴۹۹ از ۵۶۴) آسیب دیده‌اند و اکنون با فرض پایان جنگ قابل استفاده نیستند.

از ۷ اکتبر مدارس غزه به واسطه آنکه بخشی از آنها ذیل آنروا بودند و به صورت نانوشته مناطق امن تصور می‌شدند، به پناهگاه صدها هزار نفر تبدیل شدند. تقریباً دو سال تحصیلی، دانش‌آموزان آموزش مناسب دریافت نکرده‌اند و این امر بر کل نسل کودکان تأثیر منفی گذاشته است.

سازمان خوشه جهانی آموزش در کنار سایر ابتکارات غیردولتی و مردمی، سعی در راه‌اندازی فضاهای آموزشی موقت برای ادغام مجدد دانش‌آموزان در محیط‌های آموزشی دارد، اما این فضاها نمی‌توانند جایگزین مدارس رسمی شوند. بازسازی مدارس و دانشگاه‌ها باید در دوران پس از جنگ در اولویت باشد.

روایت باریکه

۱۴ سالمند در غزه از گرسنگی جان دادند

مصطفی آرانی
دبیر ایران آنلاین

مسائل غزه در این روزها را می‌توان در سه نکته خلاصه کرد:

۱. ادامه حملات اسرائیل و جنایت‌هایی که در جای‌جای این باریکه و حتی کرانه باختری انجام می‌دهد؛ دیروز نوبت محله الشجاعیه غزه و طولکرم در کرانه باختری بود که در کانون این حملات باشند و حدود ۳۰ فلسطینی در غزه بر اثر این حملات به شهادت رسیدند.

برخلاف تبلیغاتی که انجام می‌شود اعلان‌ها یا هشدارهایی یا از سوی اسرائیل وجود ندارد یا اینکه عملاً به خاطر بالا بودن مساحت اشغالگری بی‌فایده است. به گزارش دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد« (OCHA) ۷۰ درصد از فلسطینی‌های نوار غزه در مناطقی زندگی می‌کنند که نیروهای اسرائیلی در آنجا حضور دارند، یا دستور تخلیه آنها صادر شده است، یا هر دو.»

۲. مسأله بعدی مسأله انسانی است. روز شصت و هفتمی است که اسرائیل مانع از ورود کمک‌های انسانی منجمله کمک غذایی به غزه شده است و آن طور که دیده‌بان حقوق بشر اروپا – مدیترانه دیروز اعلام کرد تاکنون ۱۴ سالمند در غزه بر اثر گرسنگی جان خود را از دست داده‌اند.

این نهاد در ادامه گفته:

«بحران انسانی در غزه به سطح فاجعه باری رسیده و گرسنگی همه اقشار جامعه را تحت تأثیر قرار داده است. غزه شاهد موجی از مرگ است و شرایط تحمیل شده توسط اسرائیل، جان سالمندان و کودکان را می‌گیرد.»

مانند روزهای دیگر روایت‌هایی از نهادهای بین‌المللی بین‌الدولی هم داریم. باز هم از دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (OCHA) بخوانید که اعلام کرده:

«فلسطینی‌ها در نوار غزه که برای سومین ماه متوالی تحت محاصره کامل اسرائیل قرار دارد، جان خود را از دست می‌دهند و سازمان ملل متحد و شرکای آن آماده‌اند تا به محض لغو محاصره نوار غزه توسط اسرائیل که از دوم مارس برقرار شده است، کمک‌های خود به این منطقه را افزایش دهند.»

البته ظاهراً آمریکا و اسرائیل طرح‌هایی برای کمک‌رسانی تدارک دیده‌اند ولی این طرح‌ها بیش از کمک، توطئه‌هایی پنهان دارد. نهاد تخصصی ملل متحد در مورد پناهندگان فلسطینی یا همان «آنروا» دیروز هشدار داد اسرائیل از کمک‌های امدادی در نوار غزه به عنوان «طعمه برای مجبور کردن مردم به فرار» استفاده می‌کند. سخنگوی یونیسف هم گفت: «طرح کمک‌رسانی اسرائیل به غزه، اصول اولیه بشردوستانه را نقض می‌کند [چون] استفاده از فناوری تشخیص چهره را به عنوان یک شرط الزامی می‌داند.»

۳. مسأله سوم هم شکاف بین آمریکا و اسرائیل است به طوری که دیروز یک نویسنده اسرائیلی در روزنامه معاریو نوشت: «دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، به عنوان بخشی از تلاش‌هایش برای جلوگیری از بحران اقتصادی داخلی که دوره دوم ریاست جمهوری‌اش را تهدید می‌کند، اسرائیل را به خاطر منافع اقتصادی و معاملات تاکتیکی با انصارالله (حوثی‌ها) و شاید حتی بزودی با ایرانی‌ها، فروخته است.»

آگهی فروش املاک و مستغلات
به صورت مزایده عمومی
مدیر رضوی
رجوع به صفحه ۱۱

ایران online
www.ion.ir
www.ion.ir
با ایران آنلاین، آنلاین باشید

irannewspaper.ir